

Sürdürülebilir Avrupa Kentleri için LEİPZİG ŞARTI

24 Mayıs 2007

Çeviri: Aydan Erim

AB ülkelerinin kentsel gelişim ve bölgesel uyumdan sorumlu bakanlarının Leipzig'de 24-25 Mayıs 2007'de gerçekleştirdikleri gayriresmî toplantıda kabul edilen Leipzig Şartı, Avrupa kentlerinde sürdürülebilirliği sağlamak için izlenmesi gereken ilkeleri sıralıyor. Leipzig Şartı, daha önce kabul edilen Kasım 2004 tarihli Rotterdam Kent Müktesebatı ve Aralık 2005 tarihli Bristol Mutabakatı'nın bir devamı olmasının yanı sıra, özellikle mimari kalitenin sürdürülebilir kentlerin oluşturulmasındaki rolünü vurgulaması ve hükümetleri bu faktörü dikkate almaya çağırması açısından önem kazanıyor. Söz konusu toplantıda Leipzig Şartı'nın dışında ortak kabul gören belgelerden biri de AB Bölgesel Kalkınma Gündemi konusunda yapılan bir açıklama oldu. Bakanlar toplantısına, Leipzig Şartı sürecine aktif olarak katılarak mimarlık perspektifinden katkılarda bulunan Avrupa Mimarlık Politikaları Forumu (EFAP) temsilcileri de davetli olarak katıldı.

Leipzig Şartı'nın orijinaline ulaşmak için:

www.mo.org.tr/UIKDocs/leipzigcharter.pdf

AB Bölgesel Kalkınma Gündemi hakkındaki açıklama belgesinin orijinali için:

www.mo.org.tr/UIKDocs/territorialcohesion.pdf

Bristol Mutabakatı ve Rotterdam Kent Müktesebatı'nın Türkçe çevirisine ulaşmak için:

www.mo.org.tr/UIKDocs/bristolmutabakati.pdf

AB Almanya Dönem Başkanlığı sırasında kentler ve yapılarla ilgili çalışmalar için:

www.bmvbs.de

GİRİŞ

"Sürdürülebilir Kentler için Leipzig Şartı", Avrupa'da konuyla ilgili paydaşların geniş ve şeffaf katılımıyla oluşmuş bir Üye Ülkeler belgesidir. Avrupa kentlerinin zorlu sorunlar ve fırsatlara sahip olmanın yanı sıra farklı tarihsel, ekonomik, sosyal ve çevresel birikimler de sergilediklerinin farkında olan Üye Ülkeler'in Kentsel Gelişmeden Sorumlu Bakanları, bir kentsel gelişme politikasına yönelik ortak ilkeler ve stratejiler konusunda görüş birliğine varmıştır. Bakanlar aşağıdaki konularda taahhüt vermektedir:

- Sürdürülebilir Kentler için Leipzig Şartı ilkelerinin ulusal, bölgesel ve yerel gelişme politikalarına nasıl entegre edileceği konusunda, ülkelerinde siyasi bir tartışma başlatmak;
- Entegre kentsel gelişim aracını ve bunun uygulanmasına ilişkin yönetimi kullanmak ve bu amaçla, ulusal düzeyde gereken tüm gerekli çerçeveleri oluşturmak;
- Avrupa'nın çok merkezli kentsel yapısına dayalı dengeli bir bölgesel örgütlenmeyi teşvik etmek.

Bakanlar, “Başarılı kentsel sürdürülebilirliğin ön koşulu olarak entegre kentsel gelişim” raporu ve Avrupa’daki iyi uygulama örneklerini de içeren “Geri kalmış kentsel alanlardaki fiziksel çevrenin kalitesinin yükseltilmesine ilişkin stratejiler”, “Geri kalmış kentsel alanlarda yerel ekonomi ve yerel işgücü pazarlarına ilişkin politikaların güçlendirilmesi” “Geri kalmış kentsel alanlarda çocuklar ve gençlere ilişkin etkin eğitim ve yetiştirme politikaları” ile, “Sürdürülebilir kentsel ulaşım ve geri kalmış kentsel alanlar” çalışmaları için, Almanya Dönem Başkanlığı’na teşekkür eder. Bu çalışmalar, her ölçekteki kentlere, Sürdürülebilir Avrupa Kentleri için Leipzig Şartı’nın tanımladığı ilkeleri ve stratejileri etkin bir şekilde uygulamalarında yardımcı olacaktır.

Bakanlar olarak aşağıdaki görüşleri duyurmak istiyoruz:

AB Üye Ülkeleri’nin kentsel gelişmeden sorumlu bakanları olan bizler, tarihsel bir süreçte gelişmiş olan her ölçekteki Avrupa kentlerini, değerli ve yerini başka bir şeyin alması mümkün olmayan ekonomik, sosyal ve kültürel değerler olarak görmekteyiz.

Kentlerimizi korumak, güçlendirmek ve daha da geliştirmek amacıyla, Lille Eylem Programı, Rotterdam Kent Müktesabı ve Bristol Mutabakatı üzerine inşa edilmiş olan AB Sürdürülebilir Kalkınma Stratejisi’ni tüm gücümüzle destekliyoruz. Bu destek verilirken, ekonomik refah, sosyal denge ve sağlıklı bir çevre dahil olmak üzere, sürdürülebilir kalkınmanın bütün boyutlarının aynı zamanda ve eş ağırlıklı olarak ele alınması gerekmektedir. Aynı zamanda, kültür ve sağlık boyutları da gözetilmeli ve Üye Ülkeler’deki kurumsal kapasite de gereğince dikkate alınmalıdır.

Kentlerimiz kendine özgü kültürel ve mimari niteliklere, sosyal açıdan dışlanmaya karşı duran sağlam bir güce ve ekonomik gelişme için eşi bulunmaz olanaklara sahiptir. Kentlerimiz bilgi merkezleri ve gelişmenin ve yenilikçiğin kaynağıdır. Öte yandan kentlerimiz demografik sorunlar, sosyal eşitsizlik, belirli nüfus gruplarının sosyal olarak dışlanması, alım gücüne uygun konutların yetersiz olması ve çevre sorunlarından kaynaklanan sıkıntılar da yaşamaktadır. Kentlerin içinde ve kentler arasında sosyal dengeyi sağlayamaz, kültürel çeşitlilikleri koruyamaz ve kentsel tasarım, mimarlık ve çevre alanlarında yüksek bir kalite düzeyini gerçekleştiremezsek, kentlerimiz uzun vadede Lizbon Stratejisi’nde tanımlanan sosyal ilerleme ve ekonomik gelişmenin motorları olma işlevini gerçekleştiremeyecektir.

Kentsel gelişme sürecinde yer alan bütün kişi ve kurumlar için, tek tek kentlerin sınırları içinde kalmayıp, bunları aşan bütüncül stratejilere ve eşgüdümü sağlanmış eylemlere giderek daha çok gereksinim duyuyoruz. Yerel, bölgesel, ulusal ve Avrupa düzeyindeki her yönetim kademesi, kentlerimizin geleceğinden sorumludur. Bu çok katmanlı yönetimi gerçekten etkili kılabilmek için, sektörel politika alanları arasındaki eşgüdümü iyileştirmemiz ve entegre bir kentsel gelişme politikasına ilişkin yeni bir sorumluluk duygusu yaratmamız gerekmektedir. Aynı zamanda, her katmanda bu politikaların gerçekleştirilmesi ile uğraşan kişilerin, kentlerin sürdürülebilir topluluklar olarak gelişebilmesi için gerekli genel ve meslekler arası bilgi ve becerilerle donatılması da sağlanmalıdır.

Avrupa Birliği Bölgesel Gündemi ile kentlere ilişkin konularda entegre bir yaklaşımı teşvik eden Avrupa kurumlarının ortaya koydukları bildirimleri ve önerileri büyük bir mutlulukla karşılıyoruz. Aalborg Taahhütleri ile, Avrupa Mimarlık Politikaları Forumu’nun 27 Nisan 2007 tarihinde Yapı Kültürü üzerine vardıkları sonuçları, yerel düzeyde stratejik ve eşgüdümlü eylemlerin sağlanmasına önemli bir katkı olarak görüyoruz ve “Canlı Kentler Ağı” Avrupa Şartı’nı dikkate alıyoruz.

Ve, öneriyoruz:

I. Entegre kentsel gelişme politikası yaklaşımlarından daha çok yararlanılmalıdır.

Bizler için, entegre bir kentsel gelişme politikası, kentlerin kalkınması için geçerli olan konuların ve çıkarların eş zamanlı olarak ve adil bir şekilde ele alınması anlamına gelmektedir. Entegre kentsel gelişme politikası, bir kentsel politikanın mekânsal, sektörel ve zamana ilişkin yönleri arasında eşgüdümün sağlanmış olduğu bir süreçtir. Bu sürece ekonomik aktörlerin, paydaşların ve kamuoyunun katılması esastır. Entegre kentsel gelişme politikası, AB'nin Sürdürülebilir Kalkınma Stratejisi'nin uygulanması için gerekli temel ön koşullardan biridir. Böyle bir politikanın uygulanması Avrupa çapında bir iş olmakla birlikte, yerel koşulları, gereksinimleri ve yerinden yönetim boyutunu da dikkate alması gerekir.

Entegre bir kentsel gelişme politikasının olanaklı kılacağı, farklı çıkarların birbiri ile barışık olduğu bir düzen devlet, bölgeler, kentler, kentliler ve ekonomik aktörler arasında sağlanacak mutabakat için de son derece geçerli bir temel oluşturacaktır. Bilgi ve finansman kaynakları bir havuzda toplandığında, kısıtlı kamu kaynakları çok daha etkin kullanılabilir, kamu ve özel sektör yatırımları arasında daha iyi bir eşgüdüm sağlanabilecektir. Entegre kentsel gelişme politikası, yönetimlerin dışındaki aktörleri de devreye sokacak ve kent halkına yakın yaşam çevrelerinin şekillenmesinde aktif bir rol oynama olanağı sağlayacak; bu kapsamda alınan tedbirler planlama ve yatırım alanlarındaki belirsizlikleri ortadan kaldırarak, daha fazla kesinlik getirebilecektir.

Avrupa kentlerinin, kent bütünü için entegre kentsel gelişme planları hazırlamalarını tavsiye ediyoruz. Uygulamaya dönük bu planlama araçları:

- Mevcut durumu analiz ederek, kentlerin ve mahallelerin güçlü ve zayıf yanlarını tanımlamalı;
- Kentsel alan için tutarlı kalkınma hedefleri belirlemeli ve kent için bir vizyon geliştirmeli;
- Mahalle, sektör ve teknik düzeylerdeki politikalar ve planlar arasında eşgüdüm sağlamalı ve planlanan yatırımların kentsel alanda dengeli bir gelişimin teşvik edilmesine yardımcı olmasını gözetmeli;
- Kamu ve özel sektördeki aktörlerin kullandıkları fonların eşgüdümünü sağlamalı ve bunların mekânda nerelere odaklanacağını belirlemeli;
- Yerel ve metropoliten düzeyde eşgüdüm içinde olarak, halkı ve tüm bu alanlarda ekonomik, sosyal, kültürel ve çevresel kalitenin şekillenmesine önemli katkı koyabilecek diğer ortakları sürece katmalıdır.

Yerel ve metropoliten düzeydeki eşgüdüm güçlendirilmelidir. Amaç, kentlerle kırsal alanlar ve gerek metropoller gerekse kentleşmiş bölgelerdeki küçük ve orta ölçekli kent ve kasabalar arasında eşitlikçi bir ortaklığın sağlanmasıdır. Kentsel gelişme politikası ile ilgili konulara ve kararlara her kenti yalıtılmış bir biçimde kendi başına ele alarak bakmaya bir son vermemiz gerekmektedir. Kentlerimiz, metropoliten gelişmenin odak noktaları olmalı ve bölgesel uyumun sağlanmasında sorumluluk yüklenmelidir. Bu nedenle, kentlerimizin Avrupa düzeyinde birbirleri ile daha yakınlaşarak, ağlar oluşturması yararlı olacaktır.

Entegre kentsel gelişme politikası bizlere bir dizi araç sunmaktadır ve bu araçlar halen birçok Avrupa kentinde görülen çağdaş, işbirliği esasına dayalı ve etkin yönetim yapılarının gelişmesindeki katkıları ile kendilerini kanıtladıkları gibi, Avrupa kentlerinin rekabetçiliğinin iyileştirilmesi için vazgeçilemeyecek öğelerdir. Söz konusu araçlar, mevcut yaşlanma ve göç

eğilimleri ile enerji politikalarına ilişkin koşulları dikkate alarak, konut, ekonomi, altyapı ve hizmet alanlarının geliştirilmesinde yararlı olacak erken eşgüdümü olanaklı kılar.

Entegre bir kentsel gelişme politikasının kapsamı içinde, aşağıdaki eylem stratejilerinin Avrupa kentlerinin rekabetçiliğinin güçlendirilmesi açısından yaşamsal bir önemi olduğuna inanıyoruz:

❖ **Yüksek kalitede kamusal alanların yaratılması ve bunların varlığının garanti altına alınması:** Kamuya açık mekânların, kentlerdeki insan yapısı peyzajların, mimarinin ve kentsel gelişmenin niteliği, kentlilerin yaşam koşullarını önemli ölçüde etkilemektedir. Yaşam kalitesine ilişkin bu koşullar bilgi endüstrisi ile ilgili işleri, kalifiye ve yaratıcı iş gücünü ve turizmi çekmek açısından önemlidir. Bu nedenle, cazip, kullanıcı hedefli kamusal mekânlar yaratmak ve yaşam çevresinde yüksek bir standarda - bir "*Baukultur*"a ulaşabilmek için, mimarinin, altyapı planlamasının ve kentsel planlamanın karşılıklı etkileşimi artırılmalıdır. *Baukultur*, planlama ve inşaatteki kalite ve süreçleri etkileyen tüm kültürel, ekonomik, teknolojik, sosyal ve ekolojik faktörlerin toplamı olarak, kelimenin en geniş kapsamı ile algılanmalıdır. Ancak, bu yaklaşım kamusal alanlarla sınırlı kalmamalıdır. Böyle bir "*Baukultur*" kent bütünü ve çevresi için de gereklidir. Hem kentler hem de hükümet bu konudaki etkilerini hissettirmelidirler. Bu, özellikle mimari mirasın korunması açısından önemlidir. Tarihi yapılar, kamusal alanlar ve bunların kentsel ve mimari değerleri korunmalıdır. İşlevsel ve iyi tasarlanmış kentsel mekânların, altyapının ve hizmetlerin yaratılması ve güvence altına alınması, gerek devlet, bölge ve yerel yönetimler düzeyinde, gerekse halk ve özel sektör tarafından birlikte ele alınması gereken işlerdir.

❖ **Altyapı ağlarının çağdaştırılması ve enerji etkinliğin geliştirilmesi:** Sürdürülebilir, erişilebilir ve uygun fiyatlı metropoliten ulaşım ağlarına eşgüdümü sağlanmış bağlantıları olan bir kentsel ulaşım, yaşam kalitesine, yer seçiminde etkili olan niteliklere ve çevrenin kalitesine önemli bir katkı yapılabilir. Trafik yönetimi ile bisiklet ve yaya ulaşımı için gereken altyapı dahil, farklı ulaşım türleri arasında bağlantı kurulmasına özellikle önem verilmelidir. Kentsel ulaşım, konut ve iş alanları ile çevrenin ve kamusal alanların farklı gereksinimleri ile uyumlu kılınmalıdır.

Yüksek kaliteli bir yaşamın gelecekteki gereksinimlerini karşılayabilmek için, teknik altyapı, özellikle de su sağlanması, atık su arıtılması ve diğer tedarik şebekeleri ilk aşamalarda iyileştirilmeli ve değişen ihtiyaçlara uyulanmalıdır.

Sürdürülebilir kamu hizmetlerinin temel ön koşulu, hem enerji etkinliği ve doğal kaynakların ekonomik bir şekilde kullanılmasını, hem de bunların işletilmesinde ekonomik etkinliğin sağlanmasını içerir. Gerek mevcut, gerekse yeni yapılarda enerji etkinliği iyileştirilmelidir. Konut stokunun yenilenmesi, enerji etkinliğini ve buralarda oturanların yaşam kalitesini önemli ölçüde etkileyecektir. Eski prefabrik ve düşük nitelikli yapılara özellikle önem verilmelidir. Optimize edilmiş ve yüksek performanslı altyapı şebekeleri ve enerji etkin yapılar gerek iş yerleri gerekse kentlilerin giderlerini azaltacaktır.

Yaygınlaşmamış, daha toplu bir yerleşim yapısı, kaynakların etkin ve sürdürülebilir bir şekilde kullanılması için önemli bir altlık oluşturur. Bu, arazi sunumunu ve spekülatif gelişme eğilimlerini güçlü bir denetim altında tutarak, kentlerin yayılmasını engelleyecek bir mekânsal ve kentsel planlama ile başarılabilir. Kent mahallelerinde konut, iş, eğitim, tedarik ve rekreasyon işlevlerinin birlikte yer almasına olanak veren stratejilerin özellikle daha sürdürülebilir olduğu görülmektedir.

Kentler, eğitim, işgücü, sosyal hizmetler, sağlık, güvenlik alanlarında ve yönetişimin iyileştirilmesinde gelişmiş bilgi ve iletişim teknolojilerinden yararlanarak, kent halkının yaşam

kalitesinin zenginleştirilmesine ve kentlerin iş alanları için çekici bir hale getirilmesine katkıda bulunmalıdır.

Kentlerimiz ayrıca kendilerini, iklim değişikliğinin yarattığı tehdidi karşılayabilecek şekilde uyarlayabilmelidir. İyi tasarlanmış ve planlanmış bir kentsel gelişme, düşük karbonlu bir büyümenin yollarını bulabilir, çevre kalitesini iyileştirir ve karbon emisyonlarını azaltabilir. Kentler bu sonuçları yenilikçi önleme, kısıtlama ve uyum tedbirleri ile sağlayabilir. Tüm bu önlemler aynı zamanda yeni endüstrilerin ve düşük karbonlu işlerin gelişmesine de yardımcı olacaktır.

❖ **Öncü yenilikçilik ve eğitim politikaları:** Kentler, pek çok bilginin yaratıldığı ve aynı zamanda da dağıtıldığı yerlerdir. Bir kentin bilgi potansiyelinden tam olarak yararlanılabilmesi, o kentin okul öncesi ve okul çağında sağladığı eğitime, eğitim ve yetiştirme sistemleri içinde sağlanan bilgi aktarma fırsatlarına ve sosyal ve kültürel ağların varlığına bağlıdır. Bunlar, yaşam boyu öğrenim fırsatları, üstün düzeydeki üniversiteler ve üniversite dışı araştırma kurumları ile endüstri, ticaret ve bilim toplulukları arasındaki iletişim ağlarıdır.

Entegre bir kentsel gelişme politikası, paydaşları bir araya getirerek, ağları destekeyerek ve yer seçimine ilişkin yapılanmayı optimize ederek, bu faktörlerin daha iyi bir hale getirilmesine katkıda bulunabilir. Entegre kentsel gelişim, sosyal ve kültürler arası diyalogu teşvik eder.

Entegre kentsel gelişim stratejileri, ortak yürütülen kentsel kalkınma yönetimi ve iyi yönetim, Avrupa kentlerinin sahip olduğu potansiyelin özellikle rekabet ve büyüme açısından amaca uygun olarak kullanılmasına ve mahallelerin kendi içlerinde ve aralarındaki eşitsizliklerin azaltılmasına katkı sağlayacaktır. Bu stratejiler kent halkına sosyal ve demokratik katılım için bir fırsat sunmaktadır.

II. Kent bütünü içindeki geri kalmış mahallelere özel önem verilmelidir.

Kentler, özellikle ekonomik ve sosyal yapılarıdaki değişimler ve küreselleşmenin etkisi ile zorlu sorunlarla karşı karşıyadır. Bu sorunlar arasında, diğerlerinin yanı sıra, yüksek oranda işsizlik ve sosyal dışlanma da vardır. Belirli bir kentte, ekonomik ve sosyal fırsatlar açısından o kentin kendi sınırları içinde çok önemli farklılıklar görülebileceği gibi, farklı çevre kalitelerine de rastlamak mümkündür. Ayrıca, çok kez sosyal ayrışmalar ve ekonomik gelişmedeki farklar da artmaya devam etmekte ve kentlerdeki istikrarsızlıkları beslemektedir. Eşitsizlikleri azaltmaya ve sosyal dışlanmayı önlemeye yönelik bir sosyal bütünleşme politikası, kentlerimizde güvenliği sağlamanın başlıca garantisidir.

Kentlerde ve kentsel alanlarda sosyal uyum ve bütünleşme hedeflerine ulaşmak için, iyi düşünülmüş sosyal konut politikaları etkin araçlar olabilir. Sağlıklı, ihtiyaca ve alım gücüne uygun konutlar bu mahalleleri gerek yaşlılar gerekse gençler için daha çekici kılabilir. Bu, mahallelerde istikrarın sağlanmasına da bir katkı olacaktır.

Erken uyarı işaretlerini baştan farketmek ve önlemleri zamanında ve etkin bir şekilde almak, her zaman daha iyidir ve kaynakları korur. Belirli bir alan düşüşe geçmeye başladığında, bu gidişi tersine döndürmenin maliyeti kat kat fazla olabilir. Olumsuz yönde etkilenen alanlarda hükümetler orada yaşayanlara koşullarının iyileştirilmesi için farklı bir bakış açısı ve teşvikler sunabilmelidir. Yoksun kalmış kentsel alanlardaki insanların aktif katılımı ve halkla, onların siyasi temsilcileri ve ekonomik aktörler arasında daha iyi bir diyalog kurulması, bu alanlar için en iyi çözümlerin bulunmasında esastır. Tüm bunları göz önüne alan bizler, entegre bir kentsel gelişme politikası içinde yer alacak aşağıdaki eylem stratejilerinin geri kalmış kent mahalleri için yaşamsal önemi olduğunu düşünüyoruz.

❖ **Fiziksel çevrenin iyileştirilmesine yönelik stratejilerin izlenmesi:** Bir yanda ekonomik faaliyetler ve yatırımlar, öte yanda da yüksek kaliteli kentsel yapılar, sağlıklı bir yapılı çevre ile çağdaş ve etkin altyapı ve tesisler arasında sıkı bir bağ vardır. Bu nedenle, geri kalmış mahallelerdeki mevcut yapı stoku tasarımları, fiziksel koşulları ve enerji etkinlikleri bakımından iyileştirilmelidir. Gerek yeni yapılara gerekse mevcut büyük prefabrik, eski ve düşük kaliteli yapılara daha iyi konut standartlarının getirilmesi, AB bütünü içinde enerji etkinliğinin artırılmasında ve bu yolla, iklim değişikliği ile savaşabilmekte önemli bir rol oynayacaktır.

Fiziksel çevrenin iyileştirilmesi için yapılacak yatırımların sürdürülebilirliğinin artırılabilmesi için, bu yatırımların, aynı zamanda kamu ve özel sektörün izleme amacıyla yapacağı yatırımları da içeren, uzun dönemli bir kalkınma stratejisi içinde yer alması gerekmektedir.

❖ **Yerel ekonomi ve yerel işgücü pazarı politikasının güçlendirilmesi:** Geri kalmış mahallelerin ekonomik istikrarını sağlamaya yönelik tedbirler aynı zamanda bu mahallelerin kendinde var olan ve oraya özgü ekonomik güçlerinden de yararlanmalıdır. Bu bağlamda, her mahallenin kendi gereksinimlerine göre belirlenmiş işgücü pazarı ve ekonomi politikaları kullanılabilir en uygun araçlar olacaktır. Amaç, iş olanakları yaratmak ve bunları güvence altına almak ve yeni işlerin kurulabilmesini olanaklı kılabilmektir. Talebe yönelik yetiştirme olanakları sunarak, yerel işgücü pazarlarına girebilmek için daha iyi fırsatlar sağlanmalıdır. Ayrıca, etnik ekonomideki iş bulma ve yetiştirme olanakları da daha fazla kullanılmalıdır.

Avrupa Birliği, Üye Ülkeler ve kentlerden özellikle sosyal ekonomiyi teşvik ederek ve kentli dostu hizmetler sunarak, yerel ekonomilerini ve dolayısı ile de yerel işgücü pazarlarını güçlendirecek daha iyi koşullar ve araçlar yaratmaları beklenmektedir.

❖ **Çocuklar ve gençler için öncü eğitim ve yetiştirme politikaları:** Geri kalmış mahallelerdeki koşulların iyileştirilmesi için yaşamsal önemi olan bir başlangıç noktası, çocuklara ve gençlere odaklı öncü politikalarla bağlantılı olarak, yerel topluluk içindeki eğitim ve yetiştirme koşullarının iyileştirilmesidir.

Geri kalmış mahallelerde, oralarda yaşayan çocukların ve gençlerin ihtiyaçlarına uygun ve halen sunulanların eksikliklerini de giderecek eğitim ve mesleki yetiştirme olanakları sağlanmalı ve geliştirilmelidir. Çocuklara ve gençlere odaklanmış ve yaşadıkları sosyal çevreye göre şekillendirilmiş bir politika ile, yoksul mahallelerdeki çocukların ve gençlerin uzun vadeli olarak katılımlarının sağlanmasına, umutlarının gerçekleşmesine ve fırsat eşitliği bulmalarına katkı yapmalıyız.

❖ **Etkin ve uygun fiyatlı kentsel ulaşımın teşvik edilmesi:** Geri kalmış mahallelerin çoğu, aynı zamanda kötü ulaşım bağlantılarının ve bu alanların çekiciliğini daha da yok eden kötü çevresel etkilerin ek yükünü de taşımaktadır. Etkin ve uygun fiyatlı bir ulaşım sisteminin geliştirilmesi, bu mahallelerde yaşayanlara haklı olarak bekledikleri hareketliliği ve diğer kentlilere erişme olanağını sağlayacaktır

Bu amacın gerçekleştirilebilmesi için, bu alanlardaki ulaşım planlaması ve trafik yönetimi, ulaşımın çevre üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmayı ve ulaşımı bu mahalleleri kente ve bölgeye daha iyi entegre edecek şekilde düzenlemeyi hedeflemelidir. Bu aynı zamanda yaya ve bisiklet trafiği için de uygun ağların sağlanmasını gerektirmektedir.

Geri kalmış mahallelerde ekonomik istikrarın sağlanmasını, sosyal bütünleşmeyi ve fiziksel çevre ile ulaşım altyapısının iyileştirilmesini ne kadar iyi yönetebilirsek, kentlerimizin uzun vadede sosyal ilerleme, gelişme ve yenilikçilik yuvaları olma şansı da o kadar fazla olacaktır.

Vurgulamak istiyoruz:

Kentsel gelişme politikası ulusal düzeyde belirlenmeli ve yenilikçi çözümler için gereken ivmeler hem ulusal hem de diğer düzeylerde yaratılmalıdır. Kentlerimizin yerel görevleri sorumlu bir şekilde yerine getirebilmek için yeterli bir eylem çerçevesine ve uzun vadede istikrar sağlayacak sağlıklı bir mali temele ihtiyacı var. Bu nedenle, Üye Devletlerin güçlü entegre kentsel gelişme programları için Avrupa yapısal fonlarından yararlanma olanağına sahip olmaları önemlidir. Bu fonların kullanımı belirli sorunlar ve potansiyellere odaklanmalı aynı zamanda da, Üye Devletler'deki fırsatları, zorlukları ve özel durumları dikkate almalıdır. Eğer henüz sağlanmamışsa, yerel yönetimler yapıllı çevrenin genel kalitesini ve sürdürülebilirliğini de hedefleyerek, entegre kentsel gelişme politikalarının uygulanması için gereken becerileri ve etkinliği geliştirmelidir.

Kentsel gelişme fonlarının oluşturulmasını ve KOBİ'lere fon sağlanmasını desteklemek üzere oluşturulan Kent Alanlarında Sürdürülebilir Yatırım İçin Ortak Avrupa Girişimi (JESSICA) ve KOBİ'ler İçin Ortak Avrupa Kaynakları (JEREMIE) başlıklı yeni AB girişimleri, özel sektör sermayesini entegre kentsel gelişim stratejilerinin uygulanmasına yönlendirmek için finansman mühendisliği araçlarından yararlanılması ve geleneksel ulusal ve Avrupa fon kaynaklarının daha etkin kılınması için ümit verici fırsatlar sunmaktadır.

Ulusal düzeyde, kamu kurumlarının ulusal, bölgesel ve yerel düzeydeki hedeflere ulaşılmasında kentlerin ne denli önemli olduklarını ve politikalarının bu kentler üzerindeki etkilerini daha açık olarak görmeleri ve kabullenmeleri gerekmektedir. Kentsel konuları ele alan ya da yaptıkları işlerin kentler üzerinde etkisi olan farklı sektörlerden sorumlu kamu birimlerinin çalışmaları arasında daha iyi bir uyum ve entegrasyon sağlanmalı; bunlar, birbiri ile çatışan değil birbirini tamamlayan kuruluşlar haline getirilmelidir.

Sistemik ve yapılandırılmış bir bilgi ve deneyim alışverişinin sürdürülebilir kentsel gelişme alanında çok önemli bir rolü olduğunu vurgulamak isteriz. Avrupa Komisyonu'ndan, Leipzig Şartı'nın önerileri doğrultusundaki iyi uygulama örneklerinin karşılıklı aktarımından elde edilecek sonuçların, ilerideki bir tarihte ve "Ekonomik Değişim için Bölgeler" girişiminin şemsiyesi altında düzenlenecek bir konferansta sunulmasını talep ediyoruz. Bunun yanı sıra, tüm sektörlerde ve tüm düzeylerde kentsel gelişme konuları ile ilgilenen kişilere destek sağlamak üzere, en iyi uygulama örneklerini, istatistikleri, çıkış noktası oluşturan çalışmaları, değerlendirmeleri, meslektaş görüşlerini ve diğer kentsel araştırma ürünlerini bir araya toplayacak ve geliştirecek bir Avrupa platformuna ihtiyacımız var. AB Sürdürülebilir Kalkınma Stratejisi, Lizbon Stratejisi ve Avrupa İşgücü Stratejisi'nin kentsel boyutlarını güçlendirmek amacı ile yerel, bölgesel, ulusal ve Avrupa düzeyinde politikaları oluşturanlar, uygulama yapanlar ve araştırmacılar arasındaki bilgi ve deneyim aktarımını teşvik etmeye ve yoğunlaştırmaya gelecekte de devam edeceğiz.

Avrupa'nın güçlü ve içinde keyifle yaşanacak kentlere ve bölgelere ihtiyacı var.